

MICHAËL-LAURENS GELOOFSGEMEENSCHAP
NIEUWSBRIEF
September 2022

NIEUWS UIT EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

VIERINGENROOSTER

- **Zondag 4 september**, 23^e zondag door het jaar, **9:00**, Eucharistieviering, celebrant: pastoor J. Skiba
 - **Dinsdag 6 september**, **10:00**, Gebedsviering
 - **Zondag 11 september**, 24^e zondag door het jaar, **10:00**, Communieviering, **Startzondag**, voorgangers: W. Kremer en J. Bosboom, m.m.v. Ecclesiakoor
 - **Dinsdag 13 september**, **10:00**, Gebedsviering
 - **Zondag 18 september**, 25^e zondag door het jaar, **10:00**, Eucharistieviering, celebrant: pastor F. Zwarts
 - **Dinsdag 20 september**, **10:00**, Gebedsviering
 - **Zondag 25 september**, 26^e zondag door het jaar, **10:00**, Communieviering, voorgangster: W. Sarot
 - **Dinsdag 27 september**, **10:00**, Gebedsviering
 - **Zondag 2 oktober**, 27^e zondag door het jaar, **10:00**, Communieviering, **Malawizondag**, voorgangers: J. van Gaans en I. Elsevier, Viering voor groot en klein, m.m.v. Ecclesiakoor
 - **Dinsdag 4 oktober**, **10:00**, Gebedsviering
 - **Zondag 9 oktober**, 28^e zondag door het jaar, **9:00**, Eucharistieviering, celebrant: pastor G. Nijland
-
- Iedere zondag worden er vieringen vanuit onze parochie uitgezonden; zie hiervoor <https://marthamaria.nl/vieringen/vieringen-luisteren/>
 - De Eucharistieviering vanuit ons Eucharistisch centrum wordt om 11:00 uur uitgezonden via [Kerkomroep](#).

NIEUWS UIT ONZE PAROCHIE

Dankbaar jegens God, deel ik u met vreugde mede dat ik door handoplegging en gebed tot diaken zal wijden

Wilhelmus Dionysius Jozef (Wim) Kremer

Van harte nodig ik u uit bij de wijdingsplechtigheid aanwezig te zijn. Deze vindt plaats op zaterdag 1 oktober 2022 om 10.30 uur in de Kathedrale Kerk van Sint Catharina, Lange Nieuwstraat 36 te Utrecht.

Na de wijdingsplechtigheid is er gelegenheid tot feliciteren in de Nicolaïkerk (Nicolaaskerkhof 8, op loopafstand van de kathedraal).

In deze tijd van voorbereiding vraag ik om uw gebed voor de wijdeling.

+ Willem Jacobus kardinaal Eijk
Aartsbisschop van Utrecht

Voorafgaand aan de Eucharistieviering is het tussen 09.30 uur en 10.15 uur mogelijk het sacrament van boete en verzoening te ontvangen in de Vredeskapel van de kathedraal (rechts voorin de kerk).

Priesters die willen concelebreren en diakens die willen assisteren, wordt verzocht zich vóór de viering met albe en witte stola bij de pastorie te melden.

Correspondentieadres:
W.D.J. Kremer
Park Arenberg 13a
3731 EN De Bilt

Vormselvoorbereiding

"Er komen onderwerpen aan bod waar we het thuis niet over hebben. Je leert elkaar en je kind wat beter kennen." (een ouder na afloop)

De vakantie loopt ten einde. Voor één groep in het bijzonder breekt er een spannende tijd aan: de brugklassers. Wat zal de nieuwe school hen brengen. Het wordt leuk, spannend en zelfs inspannend. Is dit nu de beste tijd

om er ook nog eens een snufje geloof overheen te strooien in de vorm van vormselvoorbereiding?

Ja, wij geloven van wel. Wij zijn van mening dat de manier waarop wij met tieners en hun ouders samen op weg gaan naar het vormsel een methode is die behulpzaam is bij het samen optrekken als gezinsleden. Geloven staat niet los van de rest van de dingen die je doet. Het is een soort reisstaf, waar je op kunt steunen als je onderweg bent en op kunt leunen als je even stil moet staan om te zien waarheen de weg leidt. En juist als je aan iets nieuws begint, kan je zo'n steuntje wel gebruiken.

Natuurlijk gaat de vormselvoorbereiding over de kerk en over het vormsel. Maar het gaat net zo goed over wie je bent en wat je wilt in deze wereld. Over dromen en idealen, vrienden, angsten en je veilige haven. Wat gaan we doen?

- We komen vanaf september tot februari ongeveer eens in de 3 weken bij elkaar, afwisselend in Soest en Eemnes.
- De avonden zijn van 19.15 uur tot 20.45 uur.
- Het is de bedoeling dat een ouder aanwezig is tijdens de avond.
- De vormselviering vindt plaats op een zondag begin februari. De laatste avond van de voorbereiding vragen we aan de jongeren of ze gevormd willen worden. Dus ook jongeren die twifelen zijn welkom.

Meer informatie? U bent van harte welkom op onze info-avond op maandag 5 september om 20.00 uur in De Sleutel, Steenhoffstraat 41 te Soest (achter de Petrus en Pauluskerk). Het is fijn als u zich opgeeft bij Marga van Kleinwee: marga@kleinwee.demon.nl of telefonisch: 035-5389849.

"Het is niet alleen dat wij haar met de kerk en geloof in aanraking hebben gebracht, ze heeft er nu zelf voor gekozen. Maar het is geen zwaar proces. Wel bewust en op een levendige manier die bij onze tijd hoort." (een ouder na afloop)

"Gewoon meedoen! Het is heel leuk en je leert er ook wel wat". (een vormeling)

RESERVERINGEN PASTORIE OF KERK

Wist je dat je zelf eenvoudig in een aantal stappen via de website van onze Michaël-Laurens gemeenschap een ruimte kunt reserveren in de pastorie of in de kerk?

Dit gaat als volgt:

Ga naar de [website](#) van onze gemeenschap, klik op het vakje 'Extra informatie', en kies het tabje 'Verhuur'. Door op de link 'deze pagina' te klikken, kom je op de pagina waar je alle ruimtes en de reserveringen per week kunt zien. (Uit privacy overwegingen kun je hier alleen zien welke ruimte wanneer gereserveerd is, niet wie de reservering heeft gemaakt.)

Kies dag, tijdstip en ruimte waarvoor je de reservering wilt maken.

Bijvoorbeeld: Ik wil een ruimte reserveren om de jaarlijkse planning van het Ecclesiakoor, in samenspraak met de gemeenschap St. Maarten. Hiervoor wil ik een kamer voor ca. 5 personen op zaterdagmorgen 2 april 2022, om 10:00 uur, voor ca. 2 uur, bij voorkeur in de Michaëlkamer.

Ik ga dan naar boven genoemde pagina, scroll naar beneden naar het reserveringsformulier. Ik kies een naam voor de reservering, bijvoorbeeld Ecclesiakoor Planning.

Ik kies een kamer, Michaëlkamer, gevolgd door de datum, 2 april 2022. Dan vul ik begin- en eindtijd in, en uiteindelijk mijn contactgegevens. (Voor organisatie kies je bijvoorbeeld ML gemeenschap.)

Eventuele bijzonderheden kun je in het vakje voor 'Bericht' zetten.

Vergeet niet het vakje voor het verlenen van toestemming aan te vinken!

Dan klik je op 'versturen' en klaar is de klus!

Wat gebeurt er nu? Je aanvraag komt als mail bij Betty binnen, zij kijkt of de reservering niet in strijd is met het gedachtengoed van de Kerk (als jij bijvoorbeeld als organisatie opgeeft een of andere pornoclub, dan vrees ik dat Betty dit niet goed keurt!). Maar voor de meeste interne werkgroepen zal dat wel los lopen. Betty zorgt er dan voor dat de reservering ook werkelijk in het systeem komt te staan; vanaf dat moment is de ruimte voor je gereserveerd. Mocht je 'm toch niet nodig hebben, vergeet dan niet dit door te geven aan Betty, zodat iemand anders die ruimte nog kan gebruiken.

Dus let op: je hebt de reservering pas staan als Betty 'm in het systeem heeft gezet; meestal gaat dit heel snel. Behalve Betty kan ik de reserveringen ook in het systeem invoeren, dus wanneer Betty op vakantie is kun je ook mij vragen dit te doen. Je moet dan wel je aanvraag even via de mail aan mij doorsturen, want de mail uit het systeem komt niet bij mij binnen.

Tot nu toe gebruikten veel mensen het schriftje in de hal van de pastorie. Toen we dit systeem via de website hebben opgezet is afgesproken dat reserveringen die op de website staan leidend zijn. Dus iemand die een kamer aanvraagt via de website terwijl iemand anders voor eenzelfde tijdstip een ruimte reserveert via het schriftje, krijgt voorrang. Een reden temeer om via de website te gaan reserveren.

Een ander voordeel van het reserveren via de website is dat je dit gewoon vanuit huis kunt doen; het enige wat je nodig hebt is een PC/laptop met internet aansluiting, en die is in bijna ieder huishouden te vinden tegenwoordig ...

Met deze manier van werken bereiden we ons ook vast voor op volgend jaar, wanneer Betty met pensioen zal gaan. Dan kunnen we niet meer 'even naar Betty bellen' en is dit de aangewezen weg.

Heel veel succes allemaal! Voor vragen kun je altijd bij Betty of mij terecht.

Irene Elsevier

Malawizondag 2 oktober

Viering voor jong en oud.

Zondag 2 oktober, om 10.00u zal er weer een viering worden gehouden die in het teken staat van ons parochieproject Malawi. Deze keer zal de werkgroep kinderwoorddienst meehelpen om er een viering van te maken voor jong en oud. Ons Ecclesiakoor zal enkele Afrikaanse liederen laten horen. Iedereen is van harte uitgenodigd en vooral met de hulp van jonge mensen willen we de viering een levendig karakter geven. Er is weer genoeg te vertellen over de projecten in Malawi die u zo trouw ondersteunt. Als u verder leest wordt er alvast een tipje van de sluier opgelicht.

LANDBOUWPROJECT MWANZA

Kijk eens wat een bijzondere foto van het landbouwproject in Mwanza. Deze vrouwen en mannen staan dagelijks om 7 uur klaar om te werken op het stuk grond dat de zusters beschikbaar hebben en waar aQysta haar waterpompen het werk laat doen.

Zien jullie die enorme zak achter de mensen. Ook dat is weer zo een geniale vondst om het land te irrigeren. Leeg kan hij overal op het land een plek krijgen waar je wilt bevoeien; dan laat je hem vollopen en vervolgens via kraantjes weer leeglopen.

Iedere keer weer worden we enthousiast van de verhalen en reportages van deze ontwikkeling. De ene keer vanwege de opbrengst van weer een oogst, de andere keer vanwege uitbreiding van het gebied, waarvoor nu zo een vijftig (!) mensen een stuk land kunnen bewerken en daarvoor krijgen betaald.

Ieder is verantwoordelijk voor het eigen stuk grond, waardoor ze gestimuleerd worden er zo goed mogelijk voor te zorgen. Door de uitbreiding van het gebied is aQysta in staat om langer aan de plaatselijke mensen begeleiding te geven en ze deskundig te ondersteunen. Uiteindelijk zal men zelfstandig verder moeten gaan en dan is het fijn dat Tim van der Linden daar het volste vertrouwen in uitspreekt.

De komende tijd willen we ons ook meer gaan richten op de school in Mangochi, die in januari van dit jaar is gestart. We vragen daarom meer informatie, maar vooral ook wat foto's, zodat we daar meer over kunnen vertellen.

En tot slot: ook dit jaar is er weer trouw financiële ondersteuning gegeven, waardoor het mogelijk is om de projecten te ondersteunen. Want naast de projecten in Mwanza en Mangochi zijn we in staat om de studie van enkele leerlingen en studenten mogelijk te maken. Ook is er om financiële ondersteuning gevraagd door Father James, een priester die Frank Diepstraten en Jacqueline van Gaans in 2019 hebben ontmoet. Al eerder hebben we hem ondersteund met de aankoop van een auto, waardoor het voor hem veel makkelijker werd om zijn parochianen te bezoeken, dat hij voorheen met zijn brommer deed.

Father James is ook begonnen met het telen van groenten en moet nu met de gieter zijn planten water geven. Het ziet er veelbelovend uit, maar hij wil graag een pomp aanschaffen voor een waterbron en vraagt of we hem met de aankoop daarbij kunnen helpen. Want door de overstromingen en nu ook weer door droogte is er nog steeds honger op bepaalde plaatsen en deze

initiatieven helpen om de situatie te verbeteren.

Bent u nieuwsgierig geworden? Wij verwelkomen u graag op zondag 2 oktober.

Met hartelijke groet van
De werkgroep Kinderwoorddienst
De Werkgroep Malawi

**Uw giften blijven welkom op:
Rekening: NL03INGB0006525447 H.H. Martha en Mariaparochie
Baarn
o.v.v. Kerkfonds Malawi M&L locatie.**

NIEUWS UIT ONS AARTSBISDOM

KERKEN KIJKEN UTRECHT 2022 BELEEF 40STE EDITIE

Deze zomer vindt de 40ste editie plaats van Kerken Kijken Utrecht. Tot en met de herfstvakantie zijn op gezette tijden de deuren van elf binnenstadskerken (waaronder de St. Catharinakathedraal) voor het publiek geopend.

Vrijwillige gastheren en -vrouwen staan in deze periode klaar om mensen desgewenst te informeren over de architectuur, bouwgeschiedenis en kunstschaten van de betreffende kerken. In sommige kerken zijn in deze periode extra activiteiten, zoals concerten of exposities. De toegang is traditiegetrouw gratis, maar een (kleine) donatie wordt op prijs gesteld. Alle kerken zijn rolstoeltoegankelijk.

In 2022 is het 900 jaar geleden dat Utrecht stadsrechten kreeg. Stichting Kerken Kijken Utrecht viert dit feest mee: "Kerk en stad zijn al eeuwenlang aan elkaar verbonden," aldus de organisatie. "Met de ontwikkeling van de stad nam ook het aantal kerken alsmaar toe. Sommige kerken staan hier al langer dan 900 jaar, anderen zijn in latere eeuwen gebouwd." '900 jaar kerk en stad' duikt in momenten in het verleden wanneer de geschiedenis van kerk en stad in elkaar overliefen ([klik hier](#) voor meer informatie).

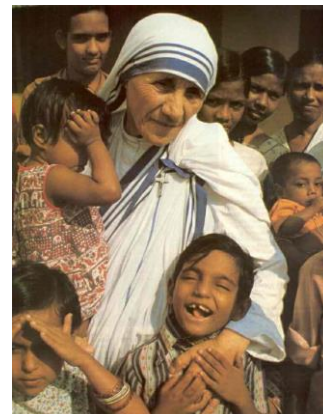
Kijk voor meer informatie en de openingstijden van de deelnemende kerken aan 'Kerken Kijken Utrecht' op: www.kerkenkijken.nl.

HEILIGEN

Moeder Teresa (gedoopt **Agnes Gonxha Bojaxhiu**), Calcutta, India; stichteres & kloosterzuster; + **1997**.

Feest 5 september.

Sloppenwijken Er dwaalt een Europese vrouw door de sloppenwijken van Calcutta. De armen kijken vreemd op. Wat heeft zo'n dame hier te zoeken? Ze gaat eenvoudig gekleed in een lang wit gewaad met blauwe lange biezen. Alles wat ze bij zich heeft, is een stuk zeep en een handvol roepies. Ze begint

gesprekjes en blijkt hun taal vloeiend te spreken. Wat wil ze? Ze zegt dat ze namens God komt om het lot van de armen te verlichten. Dan kan ze geen hindoe zijn, want die helpen de armen niet. De armen hebben hun ellende immers te danken aan hun vorige levens, en nu moeten ze zich schikken in hun lot. Deze vrouw redeneert en doet heel anders. Ze helpt de moeders bij het wassen van hun baby's; ze verzorgt en reinigt de open wonden van zieken; ze draagt mannen en vrouwen in haar armen die op de open weg liggen te creperen naar een beschutte plek zodat ze menswaardig kunnen sterven. Wie is zij dat ze dit allemaal doet?

Na enige tijd opent ze een slumschool; daar kunnen de kinderen leren lezen en schrijven. Tegelijk praat ze met hen over hygiëne; ze leert hen zich te verzorgen. Op de vraag waarom ze dit allemaal doet, begint ze te vertellen over Gods liefde: "God houdt echt van jullie" zegt ze, "Hij heeft mij gevraagd dat aan jullie te laten zien."

Roeping Hoe dat is gegaan? Dat is een lang verhaal. Moeder Teresa heette oorspronkelijk Agnes Gonxha Bojaxhiu en was afkomstig uit Skopje, de hoofdstad van Macedonië (geboren: 26 augustus 1910). Haar ouders waren Albanezen. Die vormden de minderheid in Macedonië. Bovendien behoren Albanezen meestal tot de moslims, maar Agnes' ouders waren katholiek, en dat wilden ze weten ook. Ze leerde thuis dat je moest opkomen voor je katholieke overtuiging, juist als je in de minderheid was. Toen Agnes 9 jaar oud was, overleed haar vader, totaal onverwacht. Nu stond haar moeder, Drana, alleen voor de opvoeding en verzorging van haar drie kinderen. Ze ging uit werken om aan de kost te komen, en leerde haar kinderen dat ze iets over moesten hebben voor anderen.

Omdat moeder zoveel aandacht besteedde aan de katholieke opvoeding van haar kinderen, kreeg Agnes natuurlijk boekjes te lezen over missionarissen in India. Daarin werd trots verteld hoe priesters, zusters en broeders hun eigen thuisland opgaven om in dat verre land de genade van God te verkondigen in woord en daad. Als zij dat ook eens ging doen? Die vraag liet haar niet meer los. Ze besloot erover te beginnen bij haar biechtvader. Hij antwoordde: "Als je je echt gelukkig voelt bij de gedachte dat God je misschien roept om Hem te dienen, Hem en je naaste, dan is dat het bewijs dat je een roeping hebt."

Op haar achttiende had ze haar besluit genomen: ze zou missionaris worden in India. De zusters waar ze bij wou intreden, stuurden haar eerst naar Ierland om Engels te leren. Zo begon ze aan haar kloosterleven. Toen de voorbereidingstijd voorbij was, werd ze ingekleed en koos als kloosternaam Teresa.

Calcutta In het najaar van 1928 vertrok ze definitief naar India; ze kwam er begin 1929 aan. In het kader van haar verdere opleiding werd ze om te beginnen naar Calcutta gestuurd; daar hadden de zusters een hospitaaltje. Ze verzorgde er de zieken en maakte kennis met de stinkende armoede en de afzichtelijke ellende waarin duizenden mensen verkeren. In 1937 was haar opleiding tot kloosterzuster voltooid: ze legde haar eeuwige **geloften** af en werd benoemd tot directeur van een middelbare meisjesschool in het centrum van Calcutta. Hoewel ze haar taak prima uitvoerde, was ze niet gelukkig. Ze was immers niet naar India gekomen om voor beter gesitueerde mensen te zorgen. Ze verlangde naar haar armen, voor ze te zorgen, hun te laten zien dat God er ook was voor hen; daar wilde ze bij horen, er zelfs tussen wonen en hun leven delen. Maar ze had zich met haar **geloften** nu eenmaal gebonden aan het klooster, en moest doen wat er van haar gevraagd werd. Ze sprak erover met haar biechtvader en met de oversten van het klooster: "Nee, zuster Teresa, wat u wilt, doen wij hier niet. We zouden een heel andere kloosterorde moeten worden. Dan zou u beter uit kunnen treden en zelf iets nieuws beginnen." Alleen God weet, hoe intensief die innerlijke worsteling is geweest. Maar uiteindelijk meende ze zeker toch zeker te weten dat God dat van haar vroeg. Hoe had haar biechtvader van destijds dat ook alweer gezegd: "Als je je echt gelukkig voelt bij de gedachte dat God je misschien roept om Hem te dienen, Hem en je naaste, dan is dit het bewijs dat je een roeping hebt." Zo was het.

Opnieuw beginnen Twee jaar had haar worsteling geduurd. In 1939 - ze was pas 29 - was ze uitgetreden. Ze hulde zich in haar witte gewaad met blauwe bies en volgde bij de Medische Missiezusters een verpleegstersopleiding; dat zou ze nodig hebben in haar nieuwe leven. En zo was ze tenslotte in de krottenwijken van Calcutta verschenen, en had ze de verbazing van de armen daar gewekt. Wie deed nou zoiets? Wie wilde in deze stinkende ellende wonen? Maar ze scheen het te menen en won hun vertrouwen. En het merkwaardigste was: ze straalde bij alles wat ze deed. Ze leek wel een engel van God zelf, nee ze wás een engel.

Op een dag komt er een jonge vrouw naar moeder Teresa toe, deftig gekleed, met smaakvolle sieraden aan. Wat moet zo iemand in deze omgeving? Het blijkt een van haar oud-leerlingen van de meisjesschool te zijn. Ze had van moeder Teresa gehoord en wil komen meehelpen. Moeder Teresa is er ontroerd van. Ze had wel kunnen schreeuwen van geluk. Maar ze moest reëel blijven. Besepte dit meisje wel wat dat allemaal zou betekenen; hoeveel zo'n leven van opoffering van je vroeg; je moest niet denken dat dit allernaam uit je zelf kon komen; zoiets hield je alleen vol, als God je daartoe de kracht gaf.

Dat zegt ze allemaal tegen haar oud-leerling: "Denk er eerst nog maar eens over na voor je deze stap zet".

Een nieuwe kloosterorde Op 19 maart 1949 komt het meisje terug, dit keer zonder juwelen of dure kleren. Ze heeft haar beslissing genomen, zegt ze. Ze sluit zich eenvoudig bij Moeder Teresa aan. Andere meisjes volgen: het volgende jaar zijn er al zeven. Moeder Teresa ziet hoe de groep uitgroeit tot een echte nieuwe kloosterorde. In 1950 geeft de paus er toestemming voor. Ze kiezen voor de naam "Orde van de Missionarissen van de Naastenliefde" (Missionaries of Charity). De meisjes die toe willen treden, leggen de drie kloostergeloften af van armoede, zuiverheid en gehoorzaamheid; ze beloven heel hun persoon toe te wijden aan de allerarmsten van de wereld en niets, maar dan ook helemaal niets voor zichzelf te houden. "Daarin ligt je vreugde. Maar dat kun je alleen maar volhouden als je elke dag de nodige tijd besteedt aan persoonlijk en gemeenschappelijk gebed", aldus Moeder Teresa.

De orde groeit en ook het werk neemt toe. Moeder Teresa bidt voor meer roepingen en haar gebeden worden overvloedig verhoord. Ze is in staat veel meer opvanghuizen te openen, ook buiten India, ja over de hele wereld, van Afrika tot Zuid-Amerika, van de slums in de grote steden van Amerika tot in Rotterdam aan toe. En steevast kiezen ze ervoor te gaan wonen temidden van de allerarmsten. Zo willen ze laten zien dat God er ook voor hen is. De orde bloeit. Moeder Teresa reist intussen de wereld af om haar zusters in andere landen te steunen en ze wordt meer en meer gevraagd om mensen toe te spreken. Hoewel haar boodschap vaak dezelfde is en in enkele zinnen samengevat kan worden, luistert iedereen aandachtig. Dat ze daarbij vasthoudt aan de standpunten van de katholieke kerk, ook als het gaat over omstreden kwesties als abortus en geboorteregeling, nemen zelfs degenen die het daar niet mee eens zijn, op de koop toe. Het zijn immers niet alleen mooie welgemeende woorden, maar ze doet wat ze zegt, en de liefde straalt van haar gezicht.

In 1979 krijgt Moeder Teresa de Nobelprijs voor de Vrede. Bij die gelegenheid is het de gewoonte dat er een overvloedig banket wordt gegeven. Ze vraagt echter of het geld dat nodig is om het banket te bekostigen, deze keer aan de armen in Calcutta gegeven kan worden. Dat gebeurt. Op 5 september 1997 overlijdt Moeder Teresa in het Moederhuis in Calcutta, toch nog onverwacht, al is ze intussen 86 jaar oud. Veel mensen over de hele wereld - of ze nu gelovig zijn of niet - zijn diep geraakt: "We hebben een echte heilige verloren. En daar heeft onze tijd juist zo'n behoefte aan."

In 2003 wordt Moeder Teresa door Paus Johannes Paulus II zalig en op 4 september 2016 door door paus Franciscus heilig verklaard.

BEZINNING

Het werkelijk conflict zit niet in de tegenstelling tussen geloof en ongelooft of verstand, maar tussen diepte en oppervlakkigheid... dialoog tegenover monoloog. Ook de gelovige kan niet zonder twijfel: aan Pasen gaat immers de wanhoop van Goede Vrijdag en de kruisdood van Jezus vooraf. Zonder crisis geen vernieuwing. Het gaat dus niet aan om je (moreel) verheven te voelen boven ongelovigen en die vurig te verketteren, want dan projecteer je alleen maar je eigen twijfels en ongelooft op de ander.

Thomás Halík